

וְלִבְשָׁנוּ בְּלֹא בְרָכָה, וְקִשְׁיִטְל גְּדִיּוֹ (א) (ב) יִמְשָׁמֶשׁ בְּצִיצִית וְיִכְרֹךְ עָלָיו, 'אֹז נִשְׁלִיכֶשׁ טְלִית אַחֵר יִכְרֹךְ עָלָיו (ב) וְיִכּוֹן לִפְטָר גַּם אֵת זֶה, וְאִין צִירָךְ לִמְשָׁמֶשׁ בְּצִיצִית שֶׁל רֵאשׁוֹן: 'יֹא. עֲקָר מִצְוֹת טְלִית קֹטֵן לְלָבָשׁוֹ (ב) (ג) עַל בְּגָדָיו, כְּדֵי שֶׁתִּמְדֵּי (א) יִרְאֶהוּ וְיִזְכֹּר הַמִּצְוֹת: 'יב. 'אִם יֵשׁ לוֹ כְּמוֹת בְּגָדִים שֶׁל אַרְבַּע כְּנָפוֹת, (א) כֻּלָּם חִיבִים בְּצִיצִית, וְאִם לְבָשֶׁם כֻּלָּם בְּלֹא הַפֶּסֶק 'וְהִנֵּה דַעְתּוֹ מִתְחַלֵּה עַל כֻּלָּם, לֹא יִכְרֹךְ אֶלָּא בְּרָכָה אַחַת. (ג) וְאִם (ב) מִפְּסִיק בִּינֵיהֶם, צִירָךְ לִכְרֹךְ עַל כָּל

פֶּאֶר הַיָּמִים

מִיָּה דְבַקְנָב עַל הַקְשִׁירָה אִם נִסְקָס פְּסוּל, וְכֵן כָּתַב בְּשָׁלוֹת "גִּבְרִין סִינן לֹד דְּאִסְלֹ
 אִם נִסְקָס לֹד וְחַט אֲחִיד בְּקִבְּה הִנָּהוּ בִּאִסְנן שֶׁנִּשְׁעָלָה עַל יָדוֹ כֵּן שֶׁנִּי חֲצָאִי חוּסִים
 וְהוֹשָׁק שְׁלִמִים הָרִי זֶה פְּסוּל, וְכָאֵר הַטֵּעַם, שֶׁכֵּן אֲחִיד הַחֹט שֶׁנִּסְקָס שֵׁם אִין
 הַחוּסִין לְחִוּים בְּבִירָה, עֵין שֵׁן, וְכָתַב הִנָּהוּ אֲבָרְהָם, דְּבִשְׁעֵת הִדְחָק לֵשׁ לִסְמֹן עַל
 הַתִּקְוָה אִם יִדְעֵה שֶׁהַחוּסִין הִיוּ שְׁלִמִים מִתְּחִלָּה, וְתָרָא שֶׁהָרִשָּׁה לְחֹמֶר שְׂחָדָה שְׂעֵת
 הִדְחָק שֶׁאִי אֶפְסָר לֹד לִשְׁחֹת עֲצוּמוֹ לְבִדְרָה, כְּתָבָה שְׁתַּבֵּשׁ בְּשֵׁם הָרִשָּׁה שֶׁנִּשְׂרָאָהוּ
 לְעֵלֶיךָ לְחֹמֶר הַחֹמֶר שֶׁנִּשְׁחָדָהוּ בְּיָד הַלְחָעֶשׂ וְכֵן רָאִין כְּתָב לְבִדְרָה מִשּׁוּם בְּרִיבָה
 הַבְּרִיבָה, אוֹ כְּתָבָה אַחֲרֵיהֶי, אֲבָל מִה שְׁתַּבֵּשׁ בְּבָאֵר הַטֵּיב בְּשֵׁם הַבִּיט יַעֲקֹב, שְׂבָא
 בְּרִבְרָה שֶׁמִּתְרָאָה שְׂבָא הָיָה לֹד טְלִית אֲחֵר שֶׁנִּשְׁחָדָה זֶה פְּסוּל, יִסְמֹן עַל הַתִּקְוָה
 דְּבִרְיָנָה אִין חֹב לְבִדְרָה כֵּן שֵׁם, וְכֵן תִּרְאֶה, וְכֵן לִי בְּרִבְרָה מִלִּי בְּרִיבָה, שֶׁהַבְּרִיבָה
 לְהַחֲזִיל מֵאִסּוּר לְבִישׁוֹת טְלִית בְּלֵא וְצִיָּת וּבְרִבְרָה בְּשִׁלְהָה, וְכֵן שִׁכְחֹל לְבִדְרָה
 מִתְרָאָה הִכִּי קִיָּל עֲלֵה וְתָרָא חֻבָּה, וְכֵן בְּקֵר שֶׁאִם הָיָה זֶה פְּסוּל לֹד מִקְצֵת טְלִיתָה
 אֲחֵר, דְּכִמְעָה נִשְׁקָר, וְכֵן שֵׁן שְׂחָדָה אֲבָרְהָה לִיפָא מִשּׁוּם זֶה לֹד בְּרִיבָה הַבְּרִיבָה, שֶׁנִּשְׂחָדָה
 לְחֹמֶר שְׂבָבָד אוֹ נִסְקָס מִחֻמַּת טְטִילֹת הִדְחָק, וְכִמְעָתָה שְׂחָדָה בְּרִבְרָה אִי אֶפְסָר לְחֵצָה
 אֲחֵר, וְשְׂעֵת הִדְחָק שְׂאֵר, דְּמִשְׁקָרָא עַל שְׂרָה חֻבָּה אֲלֵא בְּקוּסִים שְׂחָדָה יִכּוֹל לְבִדְרָה
 בְּקוּס, וְגַם מִה שְׁתַּבֵּשׁ בְּרִיבָה יַעֲקֹב שֵׁן שֶׁאִם לֹד בְּרִבְרָה וְכִמְעָתָה שְׂחָדָה לְבִישׁוֹת הֵי
 מִתְרָאָה מִשּׁוּרֵי, שְׂבָרִיא הַלְחָעֶשׂ לִי חֹמֶר חֻשׁוֹב שִׁלְשֹׁל לִי בֵּא, כְּתָב לִי, לְבִישׁוֹת
 דְּבִישׁוֹת גַּם אִין לִיחָא, שֶׁאִם הֵינִי אוֹמְרִים שְׂמֹשֶׁר לְבִדְרָה וְלִחְלָעֶשׂ בְּלֵא בְּשֵׁם, מִיָּה
 שֶׁנִּשְׁעָלָה הַבְּרִיבָה אִין שְׂמֹשֶׁר פְּסוּל, אֲנִיחֵה הֵיכָּה וְכֵן מִיָּה מִתְרָאָה דְּבִישׁוֹת אִין רָאִיהֵ
 עֵין בְּאֵר הַטֵּעַם, וְכָתַב בְּבִירָה יִסְמֹן, טְלִית אֲחֵר יִכּוֹל לְחֹמֶר הַצִּיָּתִים מִתְחַרְזֵת אֶשְׁרֵ
 הָאִין, וְכֵן מִסְכִּין, עֵין בְּאֵר הַטֵּעַם, וְכֵן הַטֵּעַם שֶׁנִּשְׂחָדָה שׁוֹר סִינן לֹד לְבִישׁוֹת שֶׁחֲזָה
 אֲבָרְהָם כָּתַב בְּחֹמֶר הַחוּסִין הַכְּרִיעָה בְּקִלְקֻלָּהּ וְזֶה לְבִדְרָה, וְחֵדָה לְחֹמֶר הַבִּיט הַחוּסִין, כְּכֵן
 אִין חֹס יִסְחָר מִתְחַרְזֵת עַל יָדוֹ שֶׁנִּשְׁקָר מִשְׁמֹרֶה וְיַחֲסֵק בְּקִרְבָּם אֲחֵרִים אִין חֹס יִסְחָר
 לְעֵשׂוֹת מִכֵּן כָּאֵן לִי מִה שְׁתַּבֵּשׁ הִנָּהוּ אֲבָרְהָם הִנָּהוּ דְּכָא בְּקִרְבָּם מִלְּקֻחָתָהּ אִין שְׂחָדָה הֵיכָּה
 וְאֶפְסֹל לְהַפְסִיק הַפִּסֵּק גְּדוֹל שְׂצוּרֵי לְבִדְרָה, לְכַלִּי שְׂלֵמָה אֲסוּר לְכַתְחֵלָה מִשּׁוּם בְּרִבְרָה
 שֶׁנִּשְׁעָלָה הַפִּסֵּק גְּדוֹל אֲבָרְהָם מִיָּה, וְלֹא מִכְּתָב לִי מִה שְׁתַּבֵּשׁ אֲבָרְהָם שֶׁאִם
 כְּכֵן יִדְעֵה, הַפִּסֵּק גְּדוֹל, אִין אֶפְסֹל לִי אֲחֵר הַחֻבָּבָה שׁוֹר דְּמִסְכִּין לִי, וְכֵן מִיָּה שֶׁנִּשְׂחָדָה
 בְּרִבְרָה מִקְצֵת הַפִּסֵּק שִׁנְעַמֶה מִתְרָאָה עַל שְׂחָדָה הַחֻבָּה, עֵין שֵׁן, וְכֵן שֵׁן שֶׁנִּשְׂחָדָה

אָהר' דורון ממלך פער דעם שטחיקן צעלי שם המלך, כמה היו מתקשטין בו לפני האנשים תמידי, וקל וחמר בציצית, שמרמו על שם מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, ובדלקמן בסימן כד סעיף ה, כמה מתחבד האדם הנושא שמו עליה, ואמרו תז"ל, הנהיה במצות ציצית זוכה ורואה פני השכינה, ומשמע מן הכתובים, דהיהודים ששארו לעת קץ יהיו מציינים במצוה זו, כמה דכתיב, וכאז עשרה אנשים מכל לשונות הגוים והתזקיקו בכנף איש יהודי וגו', ואמרו תז"ל על זה, מל התדיר במצות ציצית, זוכה ומשמשין לו שני אלפים ושמונה מאות עבדים וכו': **יב (כו) כלם תיכירן.** ורצה לומר, אם לובשם כלם, אבל אם מקנים בתכנתו פטורין, דקיימא לן ציצית תולכת גברא ולא תולכת מקא, בדלקמן בסימן יט: **(כח) מפסיק ביניהם.** היינו, בהפסק גדול, שהוא בכלל הסת הדעת, אבל בשהית זמן מה פסק המגן אברהם שארי אמרונים לקמן בסימן רי ושתיקה ולא תשיבה הפסקה בדיעבד, ופאסלו אם שהה הרבה יותר מכדי דבור, ואם עשה ביניהם, אם היה הדבור ^(ט) לצורך לבישה, כגון שאמר תנו לי בגד ללבש וכדאי ג'תא, פשיטא דאין צריך לתור ולברך, אבל אם לא היה לצורך לבישה, יש דעות הפוסקים, ודעת המחבר לקמן בסעיף יג יומגן אברהם והרבה מן האחרונים ועין בפשו' יורה דעה בסימן יט סעיף קטן ז' בהפוסקים דאפסלו שיהיה פשוטא גם מן הרי בכלל הפסק לענין זה, אבל ^(ט) יש מן האחרונים שפוטקין, דכיתב דיש שפוטקין בזה דאין צריך לתור ולברך, דהוי כמו ששה באמצע סעודה, מוטב שלא להנכנס בספק

(לד) מִן אֲנֶהְיָם בְּשֵׁם הַבָּיִת וְהַפֶּתַח מְגִדִּים, עֵץ שָׁסִי: י (לז) בֵּית יִצְחָק: (לו) שִׁיר וְתִקְוָה: (לז) דְּרָכֵי מֹשֶׁה: (לח) חַי אֲדָם: י"ב (לז) אֲחֵרִימִס: (מ) שִׁיר בִּתְרוֹה דְּעָה שָׁסִי, וְהַתְּבִנָּה שֹׁר וְהַפֶּתַח מְגִדִּים פֶּה, וְגַם הַגֶּזֶר בְּבִאדְרוֹ פֶּה בְּטַעֲמֵי יוֹ לֹא הִכְרִיעַ בֶּן הַשִּׁמְשׁוֹת: